

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

24. søndag i treenighetstiden – 08. november 2015 (Søndag for de forfulgte)

Prekentekest: Kol 1,24-29;

Lesetekster: Sal. 119,80-83 og Lukas 12,35-40

Fortellingstekst: Matt 4,35-41

Hans kraft

Denne søndagen får vi en tekst som er full av viktige og til dels vanskelige teologiske sannheter. Utfordringen blir dermed å gi prekenen et sentralt fokus. Dette kan selvfølgelig gjøres på mange forskjellige måter, men mitt forslag vil være å begynne med slutten.

Paulus skriver: «For å nå dette målet arbeider og kjemper jeg i *hans kraft*, den som virker i meg med styrke.» I et hvert kristent menneskes liv, i enhver menighet, i den verdensvide kirke, så er det Kristus som virker. Jesus sier selv i Joh. 15,5: «For uten meg kan dere ingen ting gjøre.» I Paulus sitt liv og i hans brev kommer dette tydelig frem også i møte med en tilsynelatende umulig oppgave, stadige utfordringer, lidelser og nød.

Utfordringen vår blir da å ta til oss denne realiteten – se det usynlige og tro at verdens frelser og Herre ikke bare er i blant oss, men virker i oss.

En illustrasjon som kan brukes er denne:

Vi kristne kan ofte være som en mann som har kjøpt seg en ny bil, den beste bilen, nyeste modell med kraftig motor. Og så bruker han masse tid på å vaske den, polere den, sjekke olje, sjekke lufttrykk i dekk, teste lykter – og så når han endelig skal dra et sted med bilen – så stiller han seg opp bak den og begynner å dytte. Det sier seg selv at han ikke kommer særlig langt! Det han ikke har innsett er at han bare må sette seg inn, vri om nøkkelen og så frigjøre den ideoende kraften som er i motoren.

Er vi i Kristus og Kristus i oss, som Paulus også sier i Kol. 3,11, så har vi Guds uendelige ressurser og makt til disposisjon, når vi velger å følge ham og tjene ham.

Lidelser

Men samtidig vet vi at det ikke alltid oppleves slik. Det er ikke alltid man bare kan skru på en bryter og så får en oppleve at det personlige bønnelivet får et løft, at menigheten vår vokser, at mennesker rundt oss blir frelst. Noen ganger er virkeligheten vanskelig og truende.

I dag markerer vi også «Søndag for de forfulgte». Og her kan det være på sin plass å hente frem vitnesbyrd fra kristne som opplever forfølgelse – og som står trofast i sin tro og tjeneste i møte med lidelser og til og med død. Dessverre er det alt for mange av våre brødre og søstre, ikke minst i Midtøsten, i dag som lider for sin tro. I dag er det viktig å løfte dem frem i bønn og støtte arbeid for de forfulgte.

Og det er jo der prekentekesten også starter, med lidelsen. For Paulus er det ingen kontrast mellom Guds nærvær og kraft og det faktum at han må lide for den troen og det kallet han har. Han makter til og med å glede seg over sine lidelser – fordi han kan sette dem inn i en større menings-sammenheng. Han er villig til å lide for det kallet han har fått – nettopp fordi Kristus var villig til å lide for vår skyld. Jesus er ingen passiv tilskuer. Han går med oss. Han lider med oss. Her kan man bruke dagens lesetekster for å snakke om vårt kall til å være beredt. Til å holde fast

ved troen og være trofast i tjenesten – fordi vi aldri vet når vi vil bli stilt til ansvar for det valget vi har tatt: Om vi vil tilhøre og følge Jesus eller ikke. Salmeteksten peker også på Guds ord som en hjelp, noe å holde fast ved, i møte med vanskeligheter, lidelse og forfølgelse.

Mysteriet

For Paulus er alt av lidelser og motgang verdt det på grunn av den store oppgaven han er blitt gitt. Og han skygger ikke unna å tegne opp et bilde med virkelig store dimensjoner, når han snakker om tjenesten han har fått.

Han bruker ordet «Mysterium» for å beskrive det at Jesus – som vi får tro på å ta imot – er selve sentrum i hele universet. Han berører alt og alle. Han forsoner skaperverket og mennesket med Gud. Som et bakteppe er det her verdt å lese versene som kommer litt før vår tekst: Kol. 1,15-20. Paulus er hedningenes apostel. Og for ham er kanskje det største ved evangeliet, at det som tidligere var forbehold Israel, den Gudsrelasjonen – det far/barn forholdet som Israel hadde til Gud – det blir nå i Kristus blitt tilgjengelig for alle folkeslag og nasjoner. Og Paulus understreker at dette ikke er en tilfeldig bieffekt av Israels utvelgelse – det er noe som har vært i Guds tanker siden skapelsen.

Oppfyllelsen

Det løfte som ble gitt Abraham om å være til velsignelse for alle folkeslag – får sin oppfyllelse i Jesus Messias – jødernes Messias og verdens frelser. Det er nettopp i dette Israels utvelgelse og kall får sin mening og sitt mål. Og det er dette budskapet som driver Paulus, både når han møter åpne hjerter, tro og vekkelse og når han må lide for sitt budskap.

Mysteriet er: «Kristus i blant dere, håpet om herligheten!» I lys av dette er det ikke lenger «jøde eller greker... slave eller fri» (Kol 3,11). Kristus kom for å frelse alle. Han vil ta sin bolig i alle, prege hvert et menneske, forvandle hvert samfunn. For oss i dag også er dette en realitet – som vi stadig må minnes på: det enorme potensiale som ligger i et liv i Kristus.

Jesus har et mål og en retning for våre liv, for våre menigheter, for vår kirke. Vi lever i en verden hvor vi ikke er skjermet fra lidelse, motgang og strid. Vi bor i et relativt rolig strøk av verden, men vi opplever likevel at livet er skjørt og til tider truende, at motgangen møter oss, at ting ikke alltid blir som vi vil. Og likevel kan vi alltid se fremover. Vi kan legge vår frykt og usikkerhet frem for Jesus – og stole på at han har makt til å bruke oss og til å oppnå det vi ikke engang kunne drømt om, gjennom oss, gjennom de som følger ham.

Fortellingsteksten i dag er fortellingen om Jesus som stiller stormen. Er det lagt opp til familiegudstjeneste, så er det kanskje denne som skal være utgangspunkt for talen. For denne teksten synliggjør nettopp det mysteriet som Paulus snakker om. I møte med lidelse, vanskeligheter og fare – så skal vi ikke være redde. For Jesus er i båten. Kristus er i blant oss. Han gir håp og trøst og han har all makt. Og det er han som «virker i oss med styrke.»

Knut Helge Høyland

Pastor i Grimstad Frikirke. Tidligere internasjonal leder for Caspari Center, Jerusalem.

knuttunk@gmail.com